

Jef Geys

Paviljoen België

53rd International Art Exhibition – La Biennale di Venezia

Opdrachtgever: Ministerie van Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap

Kunstenaar: Jef Geys

Curator: Dirk Snauwaert

Assistent Curator: Angelique Campens

Coördinatie productie door WIELS Centrum voor Hedendaagse Kunst Brussel

Jef Geys' inzending voor La Biennale di Venezia bestaat uit een volledig nieuw project getiteld "Quadra Medicinale". Het tentoonstellingsproject neemt de vorm aan van een interdisciplinair, veelzijdig onderzoek met plannen, inventarissen, beschrijvingen, foto's en tekeningen. Dit onderzoeksproject wordt begeleid door een speciale editie van het *Kempens Informatieblad*. Geys kiest ervoor om het internationale platform dat het paviljoen op La Biennale di Venezia hem biedt, aan te wenden om één van zijn ambitieuze samenwerkings- en onderzoeksprojecten te realiseren.

Als vertrekpunt neemt Jef Geys het begrip 'terroir', een begrip dat meer affiniteit heeft met de biotoop dan met een territorium. Qua motieven en structuur, bouwt Geys verder op elementen die de laatste vier decennia in zijn werk aan bod kwamen en die in de bijhorende krant aan bod komen. 'Quadra Medicinale' vertrekt vanuit een basisonderzoek dat hij liet uitvoeren door vier kennissen die in een grootstad wonen of werken – Villeurbanne, New York, Moskou en Brussel. Door een kwadrant van een vierkante kilometer af te bakenen en erbinnen twaalf planten die op straat groeien te zoeken, verkenden ze de basis-bestanddelen

van hun directe leefomgeving. Het resultaat is een inventaris van gewone planten, zgn. 'onkruid', die vaak eetbare of medicinale planten met bijzondere eigenschappen zijn.

De presentatie in het paviljoen bestaat uit foto's van de planten in hun biotoop en de beschrijving van hun kenmerken; een herbarium van gedroogde planten en wetenschappelijke beschrijvingen van hun kenmerken. Daarnaast wordt op plannen van de vier (groot)steden de plaats waar men de planten kan aantreffen aangeduid. Tot slot maakt Jef Geys grote tekeningen, de grafisch-artistieke omzetting en vertaling van de vormen van de plant. De gehele presentatie is een demonstratie aan de hand van deze gewoonlijk als stoorfactoren beschouwde natuurelementen en van basiskennis aan de hand van deze planten die sluimerende bronnen zijn van zowel kennis als esthetisch genot. De presentatie is ook een handleiding voor iedereen die onbemiddeld is en in een grootstad probeert te overleven.

Het project wordt begeleid door een speciaal nummer van het *Kempens Informatieblad*, dat een overzicht geeft van 53 projecten uit Geys' oeuvre vanaf de late jaren '50. Het documenteert zijn interesse voor de relaties tussen 'lage' vormen van natuur en beschaving en complexe vormen of geraffineerde disciplines als wetenschap en kunst.

De krant bevat ook de uitgebreide documentatie van het nieuwe project, samen met de concepttekst van de kunstenaar en een tekst van de curator.

Geys nam in 1971 de leiding over van het ter ziele gegane huis-aan-huisblad *Kempens Informatieblad*. Sindsdien geeft hij voor elk van zijn tentoonstellingen een speciale editie uit. Het was de intentie om in Venetië op grote oplage, 150.000 'eetbare' kranten uit te geven en verspreiden. De bedoeling achter de eetbare krant was zo de letterlijke invulling te maken van het paradigma van de humane wetenschappen 'kennis is voedsel' en een testcase voor de 'cradle to cradle'-slogan 'afval is voedsel'.

De technologische en design principes die onder de noemer cradle to cradle het toepassen van afbreekbare processen op productie-methodes promoten, zijn echter nog niet ver genoeg gevorderd om nu reeds een 'eetbare krant' te kunnen produceren.

Jef Geys (geboren 1934 in Leopoldsburg, BE) heeft zijn gehele oeuvre opgevat als een project in evolutie dat een combinatie is van conceptuele attitude, onderwijsactiviteit en formeel experiment. Zijn praktijk is er één die zich vanaf het begin heeft afgezet tegen de kunstmarkt en de institutionalisering.

In zijn praktijk verbindt Geys zowel een radicale zelfstandige positie als een ongebruikelijke benadering van collectieve creativiteit, vaak gegenereerd met de participatie van zijn onmiddellijke buurt.

Hij werd aangesteld als Leraar Positieve Esthetica in een school in Balen (tot en met 1989). Hij begon in de jaren 60 de mogelijkheden van het leerproces in kaart te brengen, waarbij hij zijn positie als leraar ten volle kon aanwenden. De school in Balen functioneerde als een soort van laboratorium (zowel op educatief als artistiek vlak) van verschillende activiteiten waar sociale, politieke en esthetische factoren samengebracht werden. Veel van Geys' werk heeft met het begrip terroir te maken maar dan in de betekenis van een biotoop, en hij maakt gebruik van typische voorstellingen uit het alledaagse leven.. Een van zijn bekendste werken zijn de 'zaadzakjes'. Elk jaar schildert hij prachtige bloemen na die op zaadzakjes zijn afgebeeld met hun gangbare en wetenschappelijke naam. Hij vormde een kunstgalerie om tot een kruidenierswinkel. Hij plantte spruiten op een vuilnisbelt. In 1988 schreef hij brief aan Chirac om een gazon in Parijs om te vormen tot moestuin. Voor de La Biennale di Venezia bouwt hij verder op deze vragen.

Zijn werk was opgenomen in tentoonstellingen over de hele wereld, onder andere '*Archive Fever*', ICP, New York, USA (2008); '*Deep Comedy*', Marfa, USA (2007) Documenta 11 Kassel, Duitsland (2002); Orchard Gallery, New York, USA (2007); IAC Villeurbanne, Frankrijk (2007); Pori Art Museum, Pori, Finland (2005); Van Abbemuseum, Eindhoven, Nederland (2004); Kunsthalle Lophem, Loppem België (2003); Kunstverein Munchen, Duitsland (2001) Le Collège - Frac Champagne-Ardenne, Frankrijk (1995); Witte de With, Rotterdam, Nederland (1993], Palais des Beaux-Arts, Brussel, België (1992); and São Paulo Biennial, Brazil (1991).

